

Ja ojciec, katolik – sąsiad Gospy

Patryk nie męczy się nigdy dając świadectwo przybyłym pielgrzymom, o łasce którą otrzymał dzięki orędziom Matki Bożej, które uratowało jego życie i życie jego rodziny. Opowiada: byłem trzykrotnie żonaty. Dwa razy rozwodziłem się (za każdym razem z powodu mojej niewierności). Zanim zacząłem czytać orędzia z Medziugorja, nie znałem nawet Biblii. Pracowałem w Kanadzie w przemyśle samochodowym i przez trzydzieści lat moim jedynym bogiem był pieniądz. Znałem wszystkie sposoby, aby powiększyć mój kapitał. Kiedy syn zapytał mnie: *tata, kto to jest Bóg?* Pokazałem mu banknot dwudziestodolarowy i powiedziałem: *oto twój bóg! Im więcej będziesz ich miał, tym więcej boga będziesz miał.* **Nie miałem, żadnego kontaktu z Kościołem** i nigdy nie byłem wierzący, chociaż przecież byłem ochrzczonym katolikiem. Żyłem z Nancy bez ślubu, ale oboje uważaliśmy to za normalne, ponieważ wszyscy tak żyli. W siedem lat później postanowiliśmy wziąć ślub. Zorganizowałem wspaniałą uroczystość ślubną na wzgórzu. Wynająłem helikopter. Była to ceremonia cywilna, a orkiestra grała muzykę New- Age....

Później Nancy mi powiedziała: *mam wrażenia jakbym nie była zamężna!* Pokazałem jej akt ślubu, ale ona odpowiedziała: - *Nie, nie czuję się mężatką. Moja mama nie przyjechała i nie wzięliśmy ślubu w Kościele. - W porządku mówię, jeśli to sprawi ci przyjemność to załatwimy to przez Kościół.*

Biskup powiedział nam, że moja pierwsza żona uzyskała stwierdzenie nieważnie zawartego małżeństwa ze Świętej Roty, po oczekiwaniu ponad 17 lat. Drugi mój związek był tylko cywilny, więc nie było żadnych przeszkód bym poślubił Nancy w Kościele. Uroczystość odbyła się jakiś czas później **w kościele Niepokalanego Serca Maryi**, jedynym kościele w Kanadzie pod tym wezwaniem! Matka Boża kierowała się w moją stronę powoli, lecz zdecydowanie....

Przed ślubem musiałem zaliczyć konfesjonał, ale nie włożyłem serca w tę spowiedź. Nancy i ja nie modliliśmy się, nie chodziliśmy na Mszę świętą, w naszym życiu nie było nic religijnego, ale mieliśmy ślub kościelny....

Czworo moich dzieci (trzech synów i córka) miało trudne, a nawet tragiczne życie (alkohol, narkotyki, także rozwody), ale niezbyt się tym przejmowałem, ja ojciec katolik. No, bo któż nie ma kłopotów z dziećmi?

Podczas jednej z przeprowadzek znaleźliśmy paczkę, którą nam przysłał z Chorwacji (przed wiekami!) brat Nancy-Chorwatki. Tak naprawdę nikt nigdy tej paczki nie otworzył. Nancy podała mi ją mówiąc: *Mój drogi mężu poganinie, wyrzucić to ty, bo ty będziesz to miał na sumieniu!*

Było to w sobotę wieczorem. Doskonale pamiętam chwilę, kiedy otworzyłem paczkę. Zawierała pierwsze orędzia z Medziugorja, które brat Nancy starannie przetłumaczył na angielski i przepisał dla nas. Przeczytałem pierwsze orędzie, które mówiło: „**Przyszłam, aby wezwać cię (was) do nawrócenia po raz ostatni**”.

W tej jednej chwili coś się wydarzyło w moim sercu. Moje serce stopniało i zacząłem płakać. Nie mogłem powstrzymać łez, które płynęły mi po twarzy. Nigdy nie czytałem niczego, co choć byłoby podobne do tego orędzia. O Medziugorju nie wiedziałem nic, nawet nie wiedziałem, że istnieje! Nic nie wiedziałem o orędziach. Jedyne, co mogłem wtedy przeczytać to: „*Przyszłam, aby wezwać cię (was) do nawrócenia po raz ostatni*”, i wiedziałem, że było to przeznaczone dla mnie, że Matka Boża mówi to do mnie!

Drugie orędzie, które przeczytałem brzmiało: „*Przyszłam wam powiedzieć, że Bóg istnieje!*”. Nie sądzę, bym kiedykolwiek w życiu wierzył w Boga, zanim przeczytałem to orędzie, które uczyniło realnym wszystkie sprawy. Cała nauka katolicka, którą otrzymałem, jako dziecko

okazała się prawdziwa! Nie była pięknie wymyśloną czarodziejską baśnią. Biblia była rzeczywistością!

Nie było już mowy o wyrzucaniu orędzi, zacząłem je czytać i przeczytałem do ostatniego. Nie mogłem oderwać się od tej książki i przez tydzień miałem ją cały czas pod ręką, pomimo ogólnego bałaganu, spowodowanego przeprowadzką. Czytałem ją i odczytywałem na nowo, a orędzia coraz głębiej przenikały do mojego serca i duszy. Posiadałem skarb nad skarbami! W czasie przeprowadzki usłyszałem jak ktoś opowiada o weekendzie Maryjnym w Eugene (USA), w odległości dwóch dni drogi od nas. *Jedziemy!* – powiedziałem do Nancy. - *A dom ...? - Trudno!*

Zobaczyłem tam tysiące osób, które miały takie same odczucia do Maryi Panny, wobec sposobu, w jaki mówiła do dzisiejszego świata. Wszyscy mieli książki o Medziugorju, Fatimie, Don Gobbi'ego... Nigdy czegoś takiego nie widziałem. Podczas Mszy świętej była modlitwa o uzdrowienie. Ojciec Ken Roberts powiedział: - *a teraz poświęćcie wasze dzieci Niepokalanemu Sercu Maryi!*

Wstałem ze łzami w oczach, ponieważ nie przestałem płakać, od chwili, kiedy przeczytałem pierwsze orędzie z Medziugorja i powiedziałem do Maryi: *Matko Święta, weź moje dzieci, ponieważ ja nigdy nie byłem prawdziwym ojcem. Błagam Cię bądź dla nich rodzicem, jestem fatalny, zniszczyłem czwórnię moich dzieci, uratuj je Ty.*

Poświęciłem Matce Bożej moje dzieci. Bardzo mnie to poruszyło, bo już naprawdę nie wiedziałem, co z nimi robić. Życie moich dzieci wyszło już nawet poza to, co nazywa się stadium schyłkowym. Lecz po tym weekendzie wszystko zaczęło się zmieniać w naszej rodzinie.

Na tym spotkaniu poznałem pięć orędzi, które Matka Boża daje. Prosi, aby pierwszym krokiem w kierunku nawrócenia była spowiedź święta. Pamiętam dobrze tę pierwszą spowiedź od ponad trzydziestu lat. Wyznałem wszystkie moje grzechy: rozwody, rozwiązłość, zniszczenie moich dzieci, nawet ich nie ochrzciłem, uczyłem ich że Boga nie ma, że tylko pieniądź jest jedynym bogiem...

Na końcu zszokowało mnie miłosierdzie Boże, kiedy kapłan wyciągnął swoją rękę i powiedział: *ja cię rozgrzeszam, ze wszystkich twoich grzechów*, płakałem i zrozumiałem, że **tylko kapłanowi Bóg dał tę moc, którą gardziłem przez całe moje życie.**

Zacząłem żyć orędziami. Modlić się codziennie na różańcu razem z Nancy, pościć, czytać Biblię, chodzić na Mszę św. Moje dzieci zaczęły wracać na dobrą drogę i nawracać się i same żyć orędziami. **Każde z nich, na kolanach, błagałem o przebaczenie za zło**, które im wyrządziłem i za dobro, którego im nie dałem. Orędzie z Fatimy mówi, że Matka Boża uratuje dzieci, jeżeli je poświęcimy Jej Niepokalanemu Sercu.

Któregoś dnia (1993 roku) powiedziałem Nancy: - *Wyjeżdżamy do Medziugorja!* nawet nie wiedząc gdzie ono jest. Sprzedałem wszystko, bo **chciałem być sąsiadem Gospy** i mieszkać koło Niej. Uświadamiając sobie ważność w naszym życiu i w świecie obecności kapłana, że to on przywrócił mnie do łaski bycia dzieckiem Bożym, którą zatraciłem, postanowiliśmy wszystko dla nich oddać i wybudować ośrodek, w którym każdy kapłan czy siostra zakonna, jeżeli zechcą mogą tu spędzić jakiś czas, czy odbyć rekolekcje.

Orędzia z Medziugorja były wielką łaską w moim życiu. Całkowicie mnie przemieniły. Mogłem przecież dalej powielać moje rozwody, miałem mnóstwo pieniędzy. Lecz teraz nawet myśl o zdradzie jest wykluczona w moim przypadku. Miłość, którą Matka Boża dała Nancy i mnie jest nie do wyrażenia słowem, jest łaską Bożą.

Żyjąc orędziami odkryłem, że nasz dom nie jest tu na ziemi, ale w Niebie, że mamy dni policzone, aby oddać wszystko Bogu a On ma wieczność, aby nam dać wszystko.

Co do mnie, moje obecne życie polega na pomaganiu pielgrzymom w poznawaniu orędzi wszystkimi możliwymi sposobami. Kocham Najświętszą Pannę wielką miłością i pragnę, aby wszyscy się w Niej zakochali. Ona uratowała mi życie i mojej rodzinie. Byłem jedną nogą w

piekle i nie wiedziałem o tym! Mogę zaświadczyć, że dzięki modlitwie, szczególnie różańcowej, oddaję moim dzieciom to, czego im nigdy nie dałem: miłość Bożą. Amen.